

V SREDIŠČU POZORNOSTI

Pripravljena so zemljišča za 2.100 stanovanj, toda ...

Zgodba o nekem „če“

Recimo, da imate kovček. In da je ta kovček do vrha napolnjen z bankovci... In stopite s takšno opremo do prodajalca stanovanj ter ga zaprosite za prospekte, cene, podatke... No, vse to vam bodo verjetno tudi dali — to bo pa, zaenkrat, tudi vse. Kajti — tako so nam zadržili na Standard-investu — danes v Šiški preprosto rečeno ne morete kupiti stanovanja. Niti z gotovino in niti z »zvezami«...

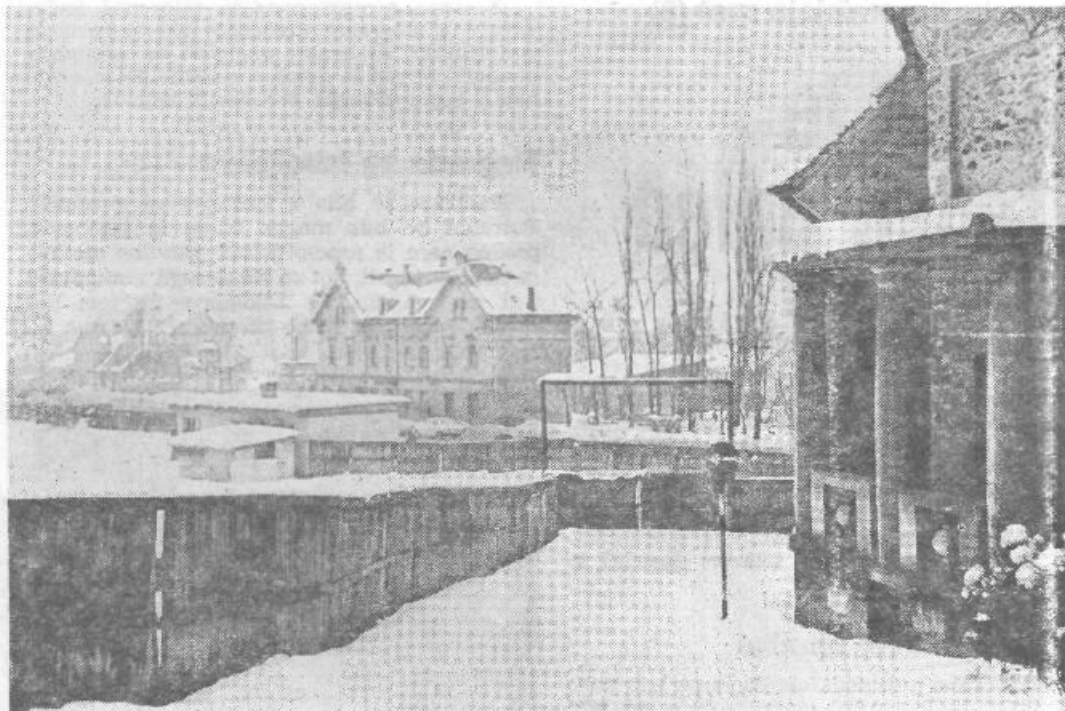
• Trenutno je v naši občini pripravljenih lokacij za 2.100 stanovanj. Tu gre predvsem za sosesko 9 (Koseze) in 7 (Dravljje). Zemljišče je komunalno opremljeno in če bo po sreči, bodo na njem v bližnji prihodnosti zrasli novi bloki, nova stanovanja. Če...

• Torej, ta »če« je nekoliko bolj kompliciran, kot se zdi na prvi pogled. Nekateri ga povezujejo predvsem z nesoglasji zaradi cen kvadratnega metra stanovanj. V tem vsekakor je nekaj resnice, najverjetneje kar dobršen kos le-te. Toda dolgoletne (ali vsaj dolgomesecne) zamude na gradbiščih imajo še celo vrsto botrov: težki porod pri usklajevanju politike organizacij, ki se ukvarjajo s prodajo stanovanj, tistih, ki pripravljajo zemljišča, gradbincev, samoupravne stanovanjske skupnosti in še koga... Tehtati, koliko »odpade« na koga, je tu kajpak izredno težko — sicer pa to občana-kupca stanovanja, niti ne zanima kaj dosti. On bi verjetno najraje zvedel le to, kdaj bo prišel do težko pričakovanih in željenih štirih sten. Mu lahko to zamerimo?

• Ker smo že omenili sosesko 7, povejmo tudi to, da je samoupravna stanovanjska skupnost naposled potrdila izhodiščno ceno stanovanj: le-ta je pristala (po vseh usklajevanjih, klestenju prvotnih predloženih cen, racionalizacijah projektov) pri 7.769 dinarjih za kvadratni meter. To je seveda visoka številka, toda v to ceno je vračunana tudi pokrita parkirna ploščad za avtomobile osemdesetih odstotkov stanovanj (ki jo menda morajo zgraditi, ker bo služila še celi vrsti drugih reči, ne le pokrivanju avtomobilov).

• Delegati stanovanjske skupnosti so torej popustili. Verjetno ne s povsem lahkim srcem, toda če želimo sedanje stanovanjsko brezvetrje čimprej prebroditi, je to edina možna rešitev, čeravno morda nekoliko diši po tisti o sitem volku in vsaj za silo celi kozji...

• Dobro, v soseski 7 se je torej prižgala zelena luč. Kaj pa Koseze? Tu so gradbinci

Še nekaj o zakleti soseski

No, če smo že pristali pri Stari cerkvi, naj omenimo tudi to, da so se prizadeti občani (točneje: hišni svet — boste že videli, zakaj takšna preciznost...) jako hudovali na Javno tribuno, ki je širila neresnične informacije o »kapricah« stanovalcev ob Tržni ulici. Kesali smo se, kljub temu da smo črpali te »dezinformacije« iz dokaj uradnih virov (morda smo jih le malce zabelili...) in ravno med tem kesanjem nas je obiskal starejši možak, stanovalec Tržne 8 ter nam potisnil v roke nekakšno pismo. Podpisano, da se razume — čeprav je prosil, naj njegovega imena ne objavljamo.

»V časopisih sem bral, da smo mi, stanovalci Tržne 6 in 8, postavili nekakšen ultimatum, da nam je treba napegljati centralno kurjavo (zaradi sence) in tako dalje...« piše občan. »Resnica pa je, da niso stanovalci postavili nobenega ultimata; to je storil hišni svet! In še nekaj: hiše na Vodnikovi 7, 9, 11, 13, 15 in 17 bodo po izgradnji stolpnice ves dan v senci in vendar se ni vsajal nihče

od teh stanovalcev. Kako si lahko to razlagamo? Ali imajo prebivalci ob Tržni kakšen privilegij — saj so zahtevali celo, da se ves promet usmeri po drugi ulici...?«

In še: »Zanimivo je nekaj: deset let so se stanovalci otepali funkcij v hišnem svetu, tako da nam je celo grozila »prisilna uprava«. Potem pa so se ob zadevi »Stara cerkev« nekateri posamezniki domislili, da bi se dalo z vgraditvijo centralne kurjave in dozidavo oken vrednost stanovanj povečati — in nenadoma smo dobili hišni svet. In ta »hišni svet« (omenjeni posamezniki) sedaj zastopa 30 ljudi, ki so v glavnem že vsega siti!«

Ne, nismo objavali teh odlomkov zato, da bi zvalili krivdo za nastanek »zaklete soseske« na »prizadete stanovalce«, kajti povsem jasno je, da so bili oni le vmesni člen v celem nizu »okoliščin«. Zanimiva pa tale zgodba kljub temu je, zlasti še, ker so jo spočetka uvrščali pod poglavje: pravice krajanov (množina), da odločajo o svojem okolju...

čakali na samoupravni sporazum o usmerjeni gradnji (projekte terasastih blokov so, kot je znano, prilagodili merilom za tovrstno gradnjo in po dolgotrajnem usklajevanju, vpisovanju pripomb krajanov so resda pripravili besedilo tega sporazuma, ki naj bi pomenil zeleno luč za nove nize stopničastih blokov (ki bodo odslej tudi vodotesni!), toda v zadnjem trenutku se je spet zataknilo. Kje? No, uganka ni težka: pri cenah seveda. 7.435 dinarjev je preveč, je bil končni sklep (kriterij je ostrejši, ker naj bi tu šlo za usmerjeno graditev)...

• Torej, zaenkrat v Kosezah še ni vse jasno. Poglejmo zato tačas še v tretjo sosesko, o kateri pišemo že nekaj let in ki zlagoma postaja najbolj znano »gradbišče« v Sloveniji: Stara cerkev. Zazidalni načrt je skupščina, kot vemo, potrdila. Po vseh peripetijah, usklajevanju želja stanovalcev

Tržne ulice in drugih ovirah... Toda za zloglasnim plotom se še vedno nič ne dogaja. Odločiti se bo treba, kje narediti dovoz v novo sosesko (ena od zahtev prizadetih stanovalcev), izračunati in preveriti, katera inačica je ugodnejša in potem... No, potem bo morda stvar le stekla...

• Torej, takšna je (zaenkrat) ta stvar. Občani — s kovčki ali pa s čeki — odhajajo iz prodajaln stanovanj z dolgim nosom. In nekaj časa bodo brčkone še odhajali. Kaj storiti, pravite? Ne vemo. Toda to ni najhuje. Tega menda ne vedo docela niti tisti, ki si s tem vsak dan belijo glave...

Z. Šetinc